

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การทำตามศรัทธาของพ่อหมายถึงการมีความเคารพต่อพ่อ ผู้ที่ทำตามการกำหนดของจิตใจของตนเองมีความไม่เคารพต่อพ่อ
- คำถาม:** บาบามาไม่ได้คัดค้านผู้ที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของเขาในประเด็นใด? แต่ท่านให้คำแนะนำใดแก่พวกเขา?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า ลูกๆ อาจจะเข้ามาสัมผัสกับทุกคน ทำงานอะไรก็ตามที่ลูกต้องทำ ฯลฯ ลูกต้องมีการติดต่อกับผู้คน หากลูกต้องสวมใส่เสื้อผ้าสีสันทึบๆ ทำเช่นนั้น บาบามาไม่ได้คัดค้านสิ่งนี้ พ่อเพียงให้คำแนะนำเท่านั้น: ลูกๆ จงขจัดความผูกพันยึดมั่นจากความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดของลูก และร่างกายของลูกเองและจดจำพ่อ

โอม ขานติ ซึ่พบพานั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูกๆ นั่นคือท่านดลใจลูกให้เพียรพยายามที่จะกลับมาทัดเทียมกับท่าน เช่นที่พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นเช่นเดียวกันลูกๆ ควรเป็นเช่นเดียวกับพ่อ ลูกๆ ที่แสนหวานรู้ว่าไม่ใช่ลูกทั้งหมดจะกลายเป็นเช่นเดียวกัน ลูกแต่ละคนจะต้องทำความเพียรพยายามด้วยตนเอง นักเรียนมากมายศึกษาที่โรงเรียนแต่พวกเขาก็ไม่ได้สอบผ่านด้วยเกียรตินิยมทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ครูของพวกเขาให้แรงบันดาลใจให้พวกเขาทั้งหมดเพียรพยายาม ลูกๆ ทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน เมื่อพ่อถามว่าลูกจะกลายเป็นอะไร ทุกคนก็ตอบว่า: เรามาที่นี่เพื่อจะเป็นนารายณ์จากผู้ชายธรรมดาและเป็นลักษณะจากผู้หญิงธรรมดา นั่นก็ถูกต้องแต่ลูกต้องดูที่กิจกรรมของลูกด้วยเช่นกัน พ่อคือผู้สูงสุด ท่านเป็นครูและกูรู ไม่มีใครรู้จักพ่อนี้ ลูกๆ รู้ว่าซึ่พบพานั่งเป็นบาบา ครู และสัจกูรูของเรา อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งที่ยากที่จะเข้าใจท่านอย่างที่ท่านเป็นอย่างแท้จริง ลูกอาจรู้จักพ่อแต่ลูกลืมบทบาทของท่านในฐานะที่เป็นครูและกูรู ลูกๆ ต้องมีความเคารพต่อพ่อด้วยเช่นกัน การมีความเคารพ หมายถึงความอย่างไร? การมีความเคารพ หมายถึงการศึกษาสิ่งที่พ่อสอนอย่างดี พ่อนั้นอ่อนหวานมาก พรอทของความสุขควรจะสูงขึ้นภายในตัวลูกตลอดเวลา ควรมีความสุขอย่างเหลือล้น! ลูกแต่ละคนควรถามตนเองว่า: ฉันมีความสุขเช่นนี้หรือไม่? ไม่ใช่ทุกคนสามารถเป็นเหมือนกันได้ นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างอย่างมากในวิถีที่ทุกคนศึกษาเล่าเรียน ในโรงเรียนเหล่านั้นก็มีความแตกต่างอย่างมากเช่นกัน ที่นั่นครูผู้สอนนั้นธรรมดา แต่ที่นี่ผู้เดียวนี้ไม่ธรรมดา ไม่สามารถมีครูอื่นใดที่เป็นเช่นเดียวกับผู้เดียวนี้ได้ ไม่มีใครรู้ว่าพ่อที่ไม่มีตัวตนกลายเป็นครูด้วยเช่นกัน แม้ว่าพวกเขาใช้ชื่อ “ศรัทธา” พวกเขาก็ไม่รู้ว่าศรัทธาไม่สามารถเป็นพ่อได้ กฤษณะเป็นเทพ ผู้คนมากมายมีชื่อว่า “กฤษณะ” อย่างไรก็ตามทันทีที่พวกเขาพูดว่า “กฤษณะ” รูปของศรัทธากฤษณะก็มาอยู่เบื้องหน้าพวกเขา เขาเป็นสิ่งที่ชีวิตที่มีร่างกาย ลูกรู้ว่าร่างกายนี้ไม่ได้เป็นของผู้เดียวนี้ ท่านเองพูดว่า พ่อมาขอยืมร่างกายนี้ใช้ชั่วคราว ผู้นี้เป็นมนุษย์มาก่อน และเขาก็ยังเป็นมนุษย์อยู่ในตอนนี้ เขาไม่ใช่พระเจ้า เพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นเป็นพระเจ้า เวลานั้นท่านอธิบายความลับมากมายแก่ลูกๆ อย่างไรก็ตามในที่สุดแล้วก็ยังเป็นไปไม่ได้สำหรับลูกที่จะเข้าใจพ่อและครูอย่างเต็มที่ ลูกลืมแล้วแล้วเล่า สติปัญญาของลูกถูกตั้งร้งไปหามนุษย์ที่มีร่างกาย และยังไม่มีความศรัทธาในสติปัญญาว่าในท้ายที่สุดแล้วนี่คือพ่อ ครู และสัจกูรู ลูกยังคงลืม นักเรียนจะเคยลืมครูของเขาหรือไม่? ผู้ที่อาศัยอยู่ในหอพักนักเรียนจะไม่วันลืมนักเรียนที่อาศัยอยู่ในหอพักจะจำได้อย่างแน่นอน ในขณะที่นี้ ลูกไม่ได้มีศรัทธาที่มั่นคงนั้น ลูกแต่ละคนกำลังนั่งอยู่ในหอพักนักเรียนตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก และแม้ว่าลูกทั้งหมดจะเป็นนักเรียน ลูกก็ไม่ได้มีศรัทธาที่มั่นคงนั้น บาบารู้ว่าลูกแต่ละคนกำลังประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของลูกตามความเพียรพยายามของลูกเอง ในการศึกษาเล่าเรียนเหล่านั้นบางคนกลายเป็นทนายความและบางคนก็กลายเป็นวิศวกรหรือแพทย์ ที่นี้ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นสติปัญญาของนักเรียนเช่นนั้นควรจะเป็นเช่นไร? พฤติกรรมและวิธีการพูดของพวกเขาควรจะเป็นดีอย่างไร พ่ออธิบายว่าลูกๆ ลูกต้องไม่ร้องไห้ ลูกกำลังกลายเป็นนายของโลก ลูกต้องไม่ร้องไห้เพราะความทุกข์ การร้องไห้จะออกมาจากความทุกข์นั้นเป็นรูปแบบของการร้องไห้ที่แย่มากที่สุด พ่อพูดว่า ผู้ที่ร้องไห้คือผู้ที่สูญเสีย พวกเขาสูญเสียอาณาจักรของโลกที่สูงส่งที่สุด ลูกพูดว่าลูกมาเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์แต่ลูกก็ไม่ได้ประพฤติตนตามนั้น ทุกคนกำลังทำความเพียรพยายามตามลำดับกันไป บางคนก็สอบผ่านได้ดีมากและได้รับทุนการศึกษาแต่บางคนก็สอบตก ทั้งหมดตามลำดับกันไป แม้ท่ามกลางลูกๆ บางคนก็ศึกษาเล่าเรียนและบางคนก็ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนเลย ผู้คนจากหมู่บ้านไม่ชอบศึกษาเล่าเรียน อย่างไรก็ตาม ถ้าลูกขอให้พวกเขาตัดหญ้าพวกเขาจะทำงานอย่างมีความสุข พวกเขาพิจารณาว่านั่นคือการมีชีวิตที่เป็นอิสระ พวกเขาพิจารณาว่าการศึกษาเล่าเรียนเป็นบ่วงพันธะ หลายคนเป็นเช่นนั้น แม้แต่เจ้าของที่ดินที่มั่งคั่ง

พวกเขาคิดว่าตนเองมีความเป็นอิสระไม่พึ่งพาผู้ใดและมีความสุขมาก อย่างน้อยก็ไม่ได้เรียกว่างาน คนอื่นต้องทำงานในออฟฟิศ ฯลฯ เวลานี้พ่อกำลังสอนลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกเป็นนายของโลก ท่านไม่ได้สอนลูกเพื่อทำให้ลูกมีงานทำ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกด้วยการศึกษานี้ การศึกษาเล่าเรียนนี้สูงส่งมาก ลูกกลายเป็นนายของโลก, ผู้ที่เป็นอิสระอย่างแท้จริง นี่เป็นประเด็นที่ง่ายมาก นี่คือการศึกษาดียวเท่านั้นที่ลูกสามารถกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีที่สูงส่งและบริสุทธิ์เช่นกัน ลูกพูดว่าผู้คนของศาสนาใดก็ตามสามารถมาและศึกษาที่นี่ได้ พวกเขาจะเข้าใจว่าการศึกษานี้สูงส่งมาก พ่อกำลังสอนลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก สถิติปัญญาของลูกๆ เวลานี้กว้างไกลและละเอียดอ่อนมาก จากสถิติปัญญาที่มีขีดจำกัดขณะนั้นกลับมาไม่มีขีดจำกัดตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกมีความสุขมากกว่าลูกกำลังทำให้ผู้อื่นกลายเป็นนายของโลก แท้จริงแล้วมีงานอาชีพที่นั่นด้วยเช่นกัน สาวใช้และคนใช้ ฯลฯ ล้วนแล้วแต่จำเป็นต้องมีที่นั่น ผู้ที่ไม่ได้ศึกษาจะแบกภาระสำหรับผู้ที่ได้ศึกษา เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ถ้าลูกศึกษาอย่างดีนี่คือสิ่งที่ลูกสามารถเป็นได้ ลูกพูดว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ แต่ลูกจะเป็นอะไรถ้าลูกไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน? ถ้าลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนลูกก็จะไม่จดจำพ่อด้วยความเคารพอย่างมาก พ่อพูดว่า ยิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร บาปของลูกก็จะยิ่งได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น ลูกๆ พูดว่า บาบารเราจะทำตามคำแนะนำของท่าน พ่อจะให้การศึกษาและแนวทางปฏิบัติแก่เราโดยผ่านผู้อื่นอย่างไรก็ตามบางคนไม่แม้แต่จะยอมรับคำแนะนำของผู้นี้ พวกเขายังคงทำตามข้อกำหนดเก่าๆที่ไร้ประโยชน์ของมนุษย์ต่อไป ถึงแม้ว่าพวกเขาจะสามารถเห็นว่าข้อผิดพลาดจากการชี้แนะโดยผ่านพาท่านนี้พวกเขายังคงทำตามการกำหนดของตนเองต่อไป พวกเขาทำตามข้อกำหนดที่มีค่าเช่นเปลือกหอย ที่มีผู้คนบอกเขา ด้วยการทำตามข้อกำหนดของราวันเวลานี้ ลูกกลับมาไร้ค่าเท่าเปลือกหอย รัม ซึ่งพบบากำลังให้คำแนะนำแก่ลูกในเวลานี้ มีชัยชนะในการมีศรัทธา จะไม่มีการสูญเสียในสิ่งนี้ พ่อจะเปลี่ยนแม้กระทั่งการสูญเสียให้เป็นกำไร แต่สำหรับผู้ที่มีศรัทธาในสถิติปัญญาของพวกเขาเท่านั้น ผู้ที่มีความสงสัยในสถิติปัญญาจะเฝ้าแต่สำคัญภายใน ผู้ที่มีศรัทธาในสถิติปัญญาของเขาไม่สามารถสำคัญ พวกเขาไม่มีวันสัมผัสกับการสูญเสีย พ่อเองรับประกันว่า: จะไม่มีการสูญเสียเลยเมื่อลูกทำตามศรัทธา การกำหนดของมนุษย์เรียกว่าเป็นการกำหนดของผู้มีร่างกาย ที่นี้มีเพียงการกำหนดของมนุษย์เท่านั้น มีการจดจำว่ามีการชี้แนะของมนุษย์ การชี้แนะของพระเจ้าและการชี้แนะของเทพ เวลานี้ลูกได้รับการชี้แนะของพระเจ้าซึ่งทำให้ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์ จากนั้นที่นั่นในสวรรค์ ลูกมีเพียงแต่ความสุขเท่านั้น ไม่มีความสุขขี้เลื่อย มีเพียงความสุขที่สม่ำเสมอ ลูกต้องสัมผัสกับความรูสึกนั้นในเวลานี้ ลูกรู้สึกถึงอนาคต เวลานี้คือยุคของการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเมื่อลูกได้รับศรัทธา พ่อพูดว่า พ่อมาวจรแล้ววจรเล่าในยุคบรรจบพบกัน เพียงลูกเท่านั้นที่รู้จักผู้เดียวนี้ ลูกทำตามคำแนะนำของท่าน พ่อพูดว่า ลูกๆ แน่นอนจงอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ใครพูดว่าลูกต้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ฯลฯ? จงสวมใส่อะไรก็ได้ที่ลูกต้องการ ลูกต้องเข้ามาสัมผัสกับคนมากมาย ไม่มีการคัดค้านใดเลยต่อการสวมใส่เสื้อผ้าสีส้ม ลูกสามารถสวมใส่เสื้อผ้าอะไรก็ได้ที่ลูกต้องการ ไม่ได้สำคัญอะไร พ่อพูดว่า: จงสละละทิ้งสำนึกของร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมด ลูกสามารถสวมใส่อะไรก็ได้ที่ลูกต้องการ เพียงพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ให้มีศรัทธาที่มั่นคงนี้ ลูกก็รู้เช่นกันว่าเป็นดวงวิญญาณที่กลับมาบริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ มหาตมะเรียกว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ไม่เคยกล่าวว่ “ดวงวิญญาณสูงสุดที่ยิ่งใหญ่” ไม่เหมาะสมที่จะพูดเช่นนั้น เหล่านี้เป็นประเด็นที่ดีมากที่ต้องเข้าใจ สัตกुरुผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนคือพ่อผู้เดียว ความตายก่อนเวลาอันควรไม่เคยเกิดขึ้นที่นั่น เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าบาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง ก่อนหน้านี้สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสถิติปัญญาของลูก ลูกไม่รู้ด้วยซ้ำว่าช่วงเวลาของวจรคืออะไร เวลานี้ลูกได้รับการเตือนความจำถึงทุกสิ่ง ลูกๆรู้ด้วยเช่นกันว่าเป็นดวงวิญญาณที่เรียกว่าดวงวิญญาณบาปหรือดวงวิญญาณบุญ จะไม่กล่าวว่ “ดวงวิญญาณสูงสุดที่เต็มไปด้วยบาป” การพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งเป็นความไม่รู้คิดอย่างมาก! พ่อที่นั่งนี้และอธิบายสิ่งนี้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่มาทุก 5,000 ปี เพื่อเปลี่ยนแปลงลูกจากดวงวิญญาณบาปเป็นดวงวิญญาณบุญ ท่านไม่ได้เปลี่ยนเพียงคนเดียว ท่านเปลี่ยนลูกๆทั้งหมด พ่อพูดว่า: ฉันเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้เปลี่ยนลูกๆ พ่อจะให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกอย่างแน่อน ในยุคทอง มีเพียงดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เท่านั้น ด้วยการเอาชนะราวันทีลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ลูกก็รู้ว่ามาয়াสร้างอุปสรรคมากมาย เธอทำให้ลูกหายใจไม่ออกโดยสิ้นเชิง ลูกเข้าใจว่าสงครามเกิดขึ้นกับมาয়া อย่างไรก็ตามพวกเขาได้แสดงสงครามระหว่างฆราวาสและพินดาवास และแสดงกองทัพของพวกเขา ฯลฯ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสงครามนี้ ที่แฝงตัว เพียงลูกเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ ลูกดวงวิญญาณต้องรบกับมาয়া พ่อพูดว่าต้นธาราคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกได้รับชัยชนะเหนือสิ่งนั้นด้วยพลังโยคะ ไม่มีใครเข้าใจความหมายของพลังโยคะ ผู้ที่เคยสโตประธานเป็นผู้ที่กลับมาโตประธาน พ่อเองพูดว่า พ่อเข้ามาในผู้นี้ในตอนจบของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา เขากลับมาโตประธาน และลูกก็เป็นเช่นเดียวกันด้วย บาบาก็ไม่ได้พูดสิ่งนี้กับเพียงคนเดียว ท่านพูดสิ่งนี้กับทุกคนตามลำดับกันไป ลูกเข้าใจว่าใครจะประกาศสิทธิอันดับไป ตามลำดับกันไป เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะรู้มากยิ่งขึ้น ลูกจะได้รับนิมิตของลูกประจำ เมื่อเด็กๆในโรงเรียนได้รับการเลื่อนชั้น พวกเขาจะรู้ทุกสิ่งเมื่อพวกเขา

ได้รับผลการเรียน บาบากลามเด็กคนหนึ่งว่า ข้อสอบของเธอมาจากไหน? เด็กคนนั้นตอบว่าจากลอนดอน แล้วเวลานี้ ข้อสอบของลูกจะมาจากที่ไหน? ข้อสอบของลูกจะมาจากเบื้องบน ลูกจะได้รับนิมิตของทุกสิ่ง นี่คือการศึกษาน่าอัศจรรย์ ยิ่ง ไม่มีใครรู้ว่าผู้ใดสอนลูก พวกเขาพูดว่า: พระเจ้ากษณะพูด ทุกคนศึกษาตามลำดับกันไปและความสุขของพวกเขา ก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน มีการจดจำกันว่าถ้าลูกต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสสงคามโก๊ปและโก๊ปี่ นี่คือสภาพในเวลาสุดท้าย พ่ออธิบายว่าแม้ว่าท่านจะรู้ว่าลูกๆจะไม่มีวันล้มลง แต่ก็ไม่มีใครบอกได้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น พวกเขาไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา ถ้าพวกเขาได้รับสัญญาเพียงเล็กน้อยว่า ไปและก่อตั้ง ครอบครัวของเธอ พวกเขาจะไปสู่โลกนั้นอย่างรวดเร็ว พวกเขาไปจากที่สุดของด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่ง พฤติกรรมของพวกเขา วิธีการพูดของเขาก็เป็นไปตามนั้น พวกเขาคิดว่า ถ้าพวกเขาจะได้รับเงินจำนวนหนึ่ง พวกเขาอาจไปและใช้ชีวิต แยกกัน นี่เป็นที่เข้าใจได้จากพฤติกรรมของเขา ซึ่งหมายความว่าพวกเขาไม่มีศรัทธาและกำลังนึ่งที่น้อยอย่างสิ้นหวัง มีหลายคนที่ไม่เข้าใจแม้กระทั่งอักษรตัวแรกของความรู้นี้ บางคนก็ไม่แม้แต่จะนั่งลงเพื่อศึกษา มายาไม่ปล่อยให้พวกเขาศึกษาเล่าเรียน มีดวงวิญญาณเช่นนั้นอยู่ทุกศูนย์ พวกเขาไม่เคยมาศึกษาเล่าเรียน ช่วงน่าอัศจรรย์ นี่คือนิยามที่ส่งลงมา พระเจ้ากำลังสอนลูก! เมื่อบาบอบอกพวกเขาไม่ให้ทำบางสิ่ง พวกเขาก็ไม่ฟังและยังคงทำผิด อาณาจักรกำลังได้รับการ ก่อตั้ง และดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีทุกรูปแบบที่นั่นจากบนลงล่าง มีความแตกต่างในสถานภาพ ที่นั่นเช่นกัน สถานภาพตาม ลำดับกันไป ถ้าอย่างนั้นแตกต่างกันอย่างไร? ที่นั่นช่วงอายุยาวนานและมีความสุข แต่ที่นั่นช่วงอายุสั้นและมีความสุข ประเด็นที่น่าอัศจรรย์เหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ดูซิว่าละครนี้ถูกสร้างขึ้นอย่างไร! ลูกเล่นบทบาทเดียวกันทุกวงจร ลูกยังคงเล่นบทบาทนั้นวงจรแล้ววงจรเล่า ดวงวิญญาณที่เล็กมากเช่นนั้นเต็มไปด้วยบทบาทที่ใหญ่มากเช่นนั้น! ดวง วิญญาณนำารูปลักษณะเดียวกันและมีกิจกรรมเดียวกันมาใช้ วงจรโลกยังคงหมุนต่อไป สิ่งซึ่งถูกกำหนดไว้แล้วกำลังเกิด ขึ้น วงจรนี้จะซ้ำรอยอีกครั้ง ลูกจะผ่านสภาพสโตประธาน สโต ราโจ และตโม ไม่มีอะไรที่จะต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ โอเค ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณหรือไม่? ลูกเข้าใจว่าพ่อของดวงวิญญาณคือชีพบบา ผู้ที่กลับมาสโต ประธานคือผู้ที่ตโมประธานอีกครั้งหนึ่ง และแล้วโดยการจดจำพ่อลูกจะกลับมาสโตประธานอีกครั้งหนึ่ง นี่เป็นสิ่งที่ดี ลูก ควรหยุดที่จุดนี้ บอกพวกเขาว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้มรดกแห่งสวรรค์นี้แก่ลูก ท่านท่านนั้นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อให้ ความรู้นี้ ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับคัมภีร์ฯลฯในสิ่งนี้ คัมภีร์มาจากไหนในตอนเริ่มต้น? เมื่อมีการขยายตัวที่คัมภีร์ถูกสร้างขึ้น ไม่มีคัมภีร์ในยุคทอง ไม่มีอะไรที่เป็นเหมือนกับประเพณี ชื่อและรูปจะเปลี่ยนแปลง อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องไม่ร้องให้ด้วยความทุกข์ ให้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาว่าลูกคือผู้ที่จะกลายเป็นนายของโลก และดังนั้นกิจกรรมของ ลูกและวิธีการพูดของลูกต้องดีมาก ลูกไม่ควรร้องให้

2. เป็นผู้ที่มิศรัทธาในสติปัญญาและเฝ้าแต่ทำตามหนทางของพ่อเสมอ อย่าสับสนหรือสับสน มีชัยชนะโดยการมีศรัทธา ดังนั้นอย่าได้ทำตามการกำหนดของตนเองที่ทำให้ลูกมีค่าเพียงแค่เศษสตางค์

พร: **พร:**   ขอให้ลูกมีค่าของการได้รับพรจากทุกคนและเปลี่ยนแปลงตนเองด้วยการใส่จุดพลุสต่อប់กับ สถานการณ์ต่างๆ

ลูกสามารถใส่จุดพลุสต่อប់กับสถานการณ์ต่างๆ ด้วยพลังการควบคุมเมื่อลูกมีสำนึกของพ่อในรูปแบบที่เป็นจุด และในรูปดวงวิญญาณที่เป็นจุด ลูก ๆ ที่เปลี่ยนแปลงตนเองในสถานการณ์ต่างๆและเสนอที่จะใส่จุดพลุ สต่อប់จะกลับมามีค่าต่อการได้รับพร พวกเขาได้รับพรจากตนเองนั่นคือพวกเขาได้รับความสุข และพวกเขา ได้รับพรจากพ่อและครอบครัวบราห์มินด้วยเช่นกัน

คติพจน์:   ประทับตราของความมุ่งมั่นลงบนความคิดที่ลูกสร้างขึ้นเป็นครั้งคราวแล้วลูกจะกลายเป็นผู้มีชัยชนะ

*** โอม ชานติ ***